

Búcsú Sólyom Jánostól

Meghalt Sólyom János, Pesten született, 1956-ban Svédországba menekült zongoraművész.

Amennyire az ember a svéd zenei hétköznapiakat figyelni tudja: Sólyom János az új hazában meglehetősen ismert zenész lett, tévésorozata is volt. Két fontos lemezen játszik. Az egyik egy Muszorgszkij-album, *A halál dalai* és táncai mellett az *Egy kiállítás képei* van rajta. Az ember néha úgy érzi magát a hallgatása közben, mintha eloltották volna a villanyt a kiállítóteremben, mintha a vaksötétben szólna egyetlen zongora. Mintha nem a képeket kellene föl idézni, csak a zongorista magányosságát, világba küldött hangjait, odaér-e, ahol az ilyesmi érdeklődik az értelemmel bíró lényeket. Talán odaér.

A másik albumon Birgit Nilssont kíséri, Richard Strauss- és Sibelius-dalokat játszanak. Mindkettő BIS kiadvány. Személyes emlékeknek nem vagyok éppen bűvésze. A nyolcvanas évek elején (ha jól emlékszem), Pestre jött koncertezni. Alig várta, hogy végre úgy írják a nevét, ahogy gyermekként megszokta, elől a vezeték-, utána a keresztnév. Körülbelül a körútig jutott a repülőtérről érkező taxi, amikor meglátta a plakátot: JÁNOS SÓLYOM. Mert az Országos Filharmónia természetesen úgy írta ki, ahogy a legérdekesebb lehetett, külföldre szakadt hazánk fia, majdnem a mennyből, eljött hozzátok. Úgyhogy most, vezeklésül, ha nem is ezerszer, de háromszor legyen leírva a neve helyesen: Sólyom János, Sólyom János, Sólyom János.

A könyv, a betű örök idők óta a kultúrember lelki életének legközvetlenebb kifejezője, és az emberi gondolatnak – különösen Gutenberg óta – legfontosabb, mert legnagyobb jelentőségű terjesztője. A könyv mindennél könnyebben, mert olcsón jut el a milliók kezébe.

KÓS KÁROLY

A könyv, a betű örök idők óta a kultúrember lelki életének legközvetlenebb kifejezője, és az emberi gondolatnak - különösen Gutenberg óta - legfontosabb, mert legnagyobb jelentőségű terjesztője. Az elektronikus könyv, az e-irodalom mindenél könnyebben, mert olcsón jut el milliókhoz.

Kós Károly nyomán